जहार वैनतेयस चसुना चिद्वं गतः॥ वंयामसमसम्पाप्ते समवेगप्रधानिते। साक्ते वैकावं प्राप्ते सुता स्वन्दतिन्दवः॥ वक्षत् वन्द्विते देवे पतितास्त्रच वंखिताः। तसात् कालवशाष्ट्रातं दुभिषं द्वादशान्दि-

विश्वकाः कानने सर्वा उचकाख्यतानिकाः।
तसाच कानने सर्वे प्रक्तरं ग्रहमं गताः॥
तेवां मध्ये जरायको गतिष्टीनोश्तिजर्कारः।
सर्वाः सर्वाच्छसः ग्रीर्वान्नावकीतृसः॥
सर्वक्रस्यः चुधापनेः ऋषिभक्तच विश्वतः।
सोश्रि चुधातुरः सर्वे। पर्यटस्त्रं ग्रहीम्॥
कृत्वित् पुष्ययोगेन दृष्यान् विट्रपान् श्रमान्।
नीकग्रीवाकसङ्काग्रान् ग्राह्मकान् बहुकान्

खुधारंपी इनेनापि सक्तवान् साङ्गलानपि ॥ धस्सासानन्तरे मुख्कान् विटपान् तदनन्तरम् । सक्तवान् नन्दकान् सोर्थप मासमेनं तथा

ऋषिः॥
पश्चात् सुभिन्ने सञ्चाते सर्वे चैकन संस्थिताः।
सोऽपि रहो युवा भूला गतस्तन च यन ते॥
तं दङ्गा विस्मयापनाः पप्रच्छः किं सतं लया।
मोक्तवान् सोऽपि किस्सिस द्या तैः ग्रापित-

यस्वया खाहितं तयं तहभक्यं द्विजातिभिः।
दुर्गेन्यमि चित्रक्ष तक्षाक्षातं रवोनतम्॥"
"तेन रवोननं नाम विख्यातं स्वनत्रये।
कृक्तुटाकृतिभं योग्ने भ्रोर्थपर्यं वसुद्वरेत्॥
वहा पुटे सुनिग्रंभं भारयेत्रक्षक्षामते।
दोमायिद्यंनात्तेन नियतं दीयंते सुवि॥
वर्षास शिश्चरं चैन कारयेक्षात्त्रया सुतम्।
रामठं जीरने दे च खन्मोदाकटुच्यम्॥
प्रतयीवचैतोषतं वातरोगे विश्वयतः।
मातुजुन्नरसेनापि स्लानाद्ये प्रतीतितः॥"

इति हारीते कल्पसाने हतीयेश्याये॥ अस्याचत् दिवाभक्षत्वकारबाह्कं रवीनप्रव्हे दृष्टवम्॥)

रसोपलं, स्ती, (रसवत् पारह इव उपलम्।) मौत्तिकम्। इति जिलाकक्षेत्रः॥

रकं, की, (रस+ "हिष्णुविर्धिभ्यः कित्।" उगा॰ ३।१२। इति नप्रत्ययः।) दवम्। इति चिह्नानकौसुवासुग्राहिहत्तः॥

रखं, की, (रवात् सक्ताज्ञादिपरिपाकात् आगत-मिति। रव + यत्।) रक्तम्। इति प्रब्द-चन्त्रिका॥ (यथा, महाभारते।१४॥५०।३९। "यजैव गन्धिनो रखं नरूपं साग्रेप्रब्दवत्॥" रचयुक्ते, चि। यथा, भगवज्ञीतायाम्। १०।५। "रस्याः स्विग्धाः स्थिरा हृद्या आहाराः

सात्त्विकप्रिया; ॥")

रखा, खो, (रवाय हिता। रव् + यत्। टाप्।) राखा। (अखा: पर्यायो यथा,— "राखा युक्तरवा रखा सुवद्दा रसना रसा। रतापकों च सुरसा सुगत्या श्रीयसी तथा॥" इति भावप्रकाशस्य पूर्वस्यके प्रथमे भागे॥) पाठा। इति राचनिर्धेग्टः॥

रंड, तृक गती। इति कविकल्पह्नमः॥ (अहन्त चुरा॰-पर॰-सक॰-सेट्।) रंड्यति रंड्या-पयति। इति दुर्गाहासः॥

रंहः, [स्] की, (रम+"रमेषा" उका॰

४। ११३। रति चसुन् हुगाममच। "अहि
रहिम्यामसन् इत्यहो रंह रति धातुप्रदीपः।"

रत्युक्कलः।) वेगः। तत्यंथायः। तरः २

रयः ३ खरः ४ यवः ५। रत्यमरः॥ रंघः ६

यवनः ०। रति तङ्गीका॥ (यथा, रष्ठः।

२।३४।

"न पादपोक्तूलनग्रात्ता रंष्टः ग्रिलोचये ऋर्ष्टीत मावतस्य॥")

रइ, खिन । इति कविकत्त्वद्वमः ॥ (भा॰-पर०-स्वक॰-सेट्।) रहति सुखं दीनः । इति दुर्गा-हासः ॥

रह, इ. इ. महाम्। इति कविकचाहुम:॥ (भ्वा०-चाह्म- सक्क-सेट्।) इ. इंद्यते। इति दुर्गा-दास:॥

रइ, तृकं त्यागे। इति कविकत्त्यहुमः॥ (ऋदन्त चुरा०-पर०-सक०-सेट्।) रहयति श्रोकं धीरः। इति दुर्गाहासः॥

रहः. [स्] की, (रमन्तेश्सन्। रह+ "देशे ह च।" उगा॰ १। २११। इति चसुन्पत्यः। हकारसान्तादेशः। "रह तागे चसारस्नि रह इति घातुपदीपः।" इतुक्चतः।) निर्कानम्। तत्पयायः। विविक्तः २ विजनः ३ हतः १ निःश्वाकः ५ रहः ६ उपांशः ० इतसरः॥ (यथा, रघौ। ३।३।

"तदाननं चत्सरिभ चितीत्ररः
रच्छपान्नाय न द्विप्तमाययौ ॥")
तच्चम् । रति: । गुज्जम् । दित मेदिनी ॥
रचः, [स्] य, विजनम् । द्रव्यमरः ॥
"रचो निधुवनेशिप खानचो गुज्जे नपुंचकम् ॥"

इति रभवश्व ॥ "दैग्राह्म्यच रहोश्वयं ग्रव्दान्तरं वास्ति सुरत-वाचकम्।" इखुष्णुतः । ॥। २१८॥)

रहसं, नि, (रहसि भवम्। रहस्+ दिगाहि-नात् यत्। रह्मज्जाः। ४। २१४।) गोप-नीयम्। रहसि भवम्। इति मेहिनी स्मरस्य ॥ रहस्यरोमसार्थानिवेधी यथा,—

"न सप्राच्छी: कोड़ेत खानि खानि न संस्पृष्ति। रोसाणि च रहस्यानि नाश्चिरेन सहावर्जेत्।" इति कौन्में १५ च्यथाय:॥

रहस्या, स्त्री, (रहस्य + टाप्।) नदीभेदः।
दित मेदिनी॥ (यथा, महाभारते।६।६८९।
"रहस्यां प्रतकुम्यां च सर्यू च नरेश्वर।॥")
रास्ता। पोठा। दित राजनिर्धेग्दः॥
रहितं, चि, (रह + क्तः।) विक्तिम्। यथा,—

"जातस्तकमारी च असे च स्तस्तकम्।

गुरीकात्रहितं कला जपकमी समाचरेत्॥" इति तन्त्रसारः॥

व्यपि च।

"दिग्बोध्न्दचान्त्रिरहितो जन्मचाँग्री अधे-वित:।

भं भवेदब्दवेग्रीश्च बोगिश्णेवं विचिन्तयेत्॥" इति जातकपहति:॥

रा, ल दाने। यच्छी। दति कविक्षणहमः॥ (ब्रदा॰-पर॰-सक॰-स्वनिट्।) ल, राति। दति दुर्गादासः॥

राः, स्त्री, (रा + सन्यदादिलात् किए।) विश्वमः। दानम्। द्रिलाचरकोषः॥ कास्वनम्। द्रिल प्रव्यद्रकावली॥

राः, [से] एं, (रा हाने + "राते हैं:।" उत्था॰ २। ६६। इति है:।) धनम्। (यथा, भाग-वते। ३। २५। ३८।

"आत्मानमनु ये चेश्व ये राय: पश्वी

यदाः ॥")

खर्णम्। इत्यमरः ॥ ग्रन्थः । इति ग्रन्थरता-वलो ॥ (ख्लो, त्रीः । यथा, ऋवेदे । १०। ११९। ७।

"स चनायदुषसः सूर्येश चित्रामस्य केत्वो रामविन्द्रन्॥"

"चित्रां नानावर्षां रां रायं श्रियमविन्दन् व्यव-भन्त।" इति तङ्गाखे सायगः॥)

राका, ख्वी, (रा दाने + "क्षदाधाराधिक किथः कः।" उचा॰ ३। ८०। दित कः। वहुक-वचनादेव न इखः।) नदीविभेषः। (सा च भाख्यकी द्वीपस्थानां नदीना सन्यतसा। यथा, भागवते। प्र २०। १०।

"तेष्ठ वर्षां वयेष्य वर्षे वाभिज्ञाताः। सुरशः ग्रतग्रः को वामदेवः कुन्दः कुसदः पुष्या-वर्षः सञ्चस्त्रुतिरिति। खनुमती सिनीवाकी सरखती कुडू रजनी नन्दा राकेति॥") कच्छ्रोगः। नवजातरचः खी। (रायते दीयते देवेण्य हवियस्याम्। इति निष्यस्टीकायां देव

राजयच्या। ५। ५। २१।) सम्पूर्वे द्वितिथः। इति मेरिनी॥ (यथा, ऋत्वेदे। २। ३२।४। "राजामचं सुच्यां सुख्तीचुवे

स्वीतुनः सुभग बोधतुलना॥"
"संपूर्णचन्द्रापीर्थमासी राका।" द्रात सायगः॥
- राचसीविश्रेयः। साच खरस्य सूर्पणस्वायास्य
जनती। यथा, महाभारते। ३। २०४। १-८।

मार्केक्टय उवाच।

"पुलस्यस्य तु यः क्रोधादर्वदेश्वीरभवन्तुनिः।
विश्ववा नाम वक्रोधः स वैश्ववणमेश्वतः॥
वुवधे तन्तु सक्रोधं पितरं राश्वमेश्वरः।
कुवैरस्तत्प्रसादार्थं यतते सा सदा हुपः॥
स राजराची लक्कायां निवसन्तरवाहनः।
राश्वसीः प्रदर्शे तिसः पिनुवे परिचारिकाः॥
ताः यदा तं महासानं सन्तोषित्सुद्यताः।
ऋषिं भरतश्राद्भेताः । हृत्यगीतविश्वारदाः॥